

५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ भीष्मद्रोणौ अतिक्रान्तिर्वीर्ययुक्तौ स्तावतिवीर्योस्तौ स्तौ जगदेत्युत्तरेणोन्वयः ॥ ११ ॥ आभाष्य भोशल्य इति संबोध्य ॥ १२ ॥ अस्थिरता जहातीत्येवं च लोस्मीत्यर्थः ॥ १३ ॥ ततोपि मेऽद्य सा च्छ्वसं भयं नास्तीति योजना ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ आतुरा न् आसनमृत्युन् ॥ १७ ॥ विद्यां जानीयां भावं श्वोहं स्थास्यामीति निश्चयं ॥ १८ ॥ अस्त्रादीनि मन्यस्य

उल्कापाताश्च संजज्ञुर्दिशां दाहास्तथैव च ॥ शुष्काशन्यश्च संपेतुर्ववुर्वाताश्च भैरवाः ॥ ५ ॥ ऋगपक्षिगणाश्चैव घृतनां बहुशस्तव ॥ अपसव्यं तदा च कुर्वदयं तोम हाभयं ॥ ६ ॥ प्रथितस्य च कर्णस्य निपेतुस्तुरगाभुवि ॥ अस्थिवर्षचपपतितमंतरिक्षाद्भयानकं ॥ ७ ॥ जज्वलुश्चैव शस्त्राणि ध्वजाश्चैव चकंपिरे ॥ अश्रुणि च व्यमुंच तवाहनानि विशांपते ॥ ८ ॥ एते चान्ये च बहव उत्पातास्तत्र दारुणाः ॥ ९ ॥ न च तान् गणयामासुः सर्वदेवेन मोहिताः ॥ प्रस्थितं सूतपुत्रं च जयेत्युचूर्नराधिपाः ॥ निर्जिताभ्यां डवांश्चैव मे निरेतत्र कौरवाः ॥ १० ॥ ततो रथस्यः परवीरहंता भीष्मद्रोणावतिवीर्यो समीक्ष्य ॥ समुज्ज्वलन् भास्करपावकाभौ वैकर्तनो सौरथकुंजरो नृप ॥ ११ ॥ सशल्यमाभाष्य जगाद वाक्यं पार्थस्य कर्मातिशयं विचिंत्य ॥ मानेन दर्पेण विदध्यमानः क्रोधेन दीप्यन्नि वनिः श्वसंश्च ॥ १२ ॥ नाहं महेंद्रादपि वज्रपाणेः क्रुद्धा हि भीष्मप्रमुखान् शयानानतीव मां ह्यस्थिरता जहाति ॥ १३ ॥ महेंद्रविष्णुप्र तिमावनिं दितौरथाश्च नागप्रवरप्रमाथिनौ ॥ अवध्य कल्पौ निहतौ यदा परैस्तो न मेऽप्यस्तिरणेऽद्य साध्वसं ॥ १४ ॥ समीक्ष्य संख्येति बलान्नराधिपान् समूतमा तंगरथान् परैर्हतान् ॥ कथं न सर्वानि हितान् न्रणे वधीन्महास्त्रविद्राक्ष्णपुंगवो गुरुः ॥ १५ ॥ स संस्मरन् द्रोणमहं महाहवे ब्रवीमि सत्यं कुरुवो निबोधत ॥ न वामदम्यः प्रसहेद्रणे जुनं समागतं मृत्युमिवो ग्ररूपिणं ॥ १६ ॥ शिक्षाप्रसादश्च बलं धृतिश्च द्रोणे महास्त्राणि च संनतिश्च ॥ स च दगान्मृत्युवशं महात्मा सर्वानन्यानां तुरानघ मन्ये ॥ १७ ॥ नेह ध्रुवं किंचिदपि प्रचिंतयन् विद्यालोकं कर्मणो दैवयोगात् ॥ सूर्यो दये को हि विमुक्त संशयो भावं कुर्वीताद्यगुरौ निपातिते ॥ १८ ॥ न नूनमस्त्राणि व लंपराक्रमः क्रियाः सुनीतं परमायुधानि वा ॥ अलं मनुष्यस्य सुखाय वार्तितुं तथा हि युद्धे निहतः परैर्गुरुः ॥ १९ ॥ हुताशनादित्य समाने ते जसं पराक्रमे विष्णुपुरंद रोपमं ॥ न ये बृहस्पत्युशनोः सदा समं न चैनमखंत दुपास्तदुःसहं ॥ २० ॥ संप्राक्कुष्ठेरुदितस्त्रीकुमारं पराभूते पौरुषे धार्तराष्ट्रे ॥ मया कृत्यमिति जानामि शल्यप्रया हितस्माद्विषतामनीकं ॥ २१ ॥ यत्र राजा पांडवः सत्यसंधो व्यस्थितो भीमसेनाजुनौ च ॥ वासुदेवः सात्यकिः संजयाश्च यमौ च कस्तान् विषहेन्मदन्यः ॥ २२ ॥

सुखाय वर्तिनुं नालमिति संबंधः ॥ १९ ॥ उशनोः उशनसोः उपास्त उपातिष्ठत त्रानुमिति शेषः अस्त्रं अस्त्रादि ॥ २० ॥ संप्राक्कुष्ठे सम्यगाक्रोशवति पराभूते निरस्ते धार्तराष्ट्रे धृतराष्ट्रपुत्रसंबंधिनि पौरुषेयत्वे ॥ २१ ॥ २२ ॥